

radikal Politikk og har i mine yngre Dage været med til at stemme mod et Finanslovsforslags Overgang til anden Behandling; men jeg har ganske vist aldrig været med til at stemme mod en Finanslov paa et Tidspunkt, da en Nægtelse af det nødvendig maatte have til Følge, at der maatte træffes overordentlige Foranstaltninger stridende mod Grundloven. Og saa at tænke sig, at det skulde blive en Herlighed at komme til at stemme mod en midlertidig Finanslov, naar man stod og ingen Ting havde, men Finansaaret var løbet ud, og man dog skulde have noget at regere efter. Det er en Radikalisme, jeg ikke kan forstaa hos en Mand, der sætter Pris paa lovlige Tilstande her i Landet, og det er en Radikalisme, som ingen Sinde, saa vidt mig bekendt, har været praktiseret her i Landet. Det ærede Medlems store Fører har aldrig praktiseret den; han har tværtimod bebrejdet Regeringen, at der ikke, naar der var en saadan Tilstand, var fremkommet en midlertidig Finanslov, og han har vist sig villig til, førend Konflikten indtraadte, at give en saadan midlertidig Finanslov, medens man fortsatte Behandlingen af den egentlige Finanslov.

Om selve den midlertidige Finanslovs Indhold, som jeg finder er overmaade kært og godt frettet, gjorde han i øvrigt en Bemærkning, nemlig om Slutningen dert, idet han fandt, at det var meget vidtgaende og meget vægt, naar det hedder, at til ny Foretagender, som ere paabegyndte, maa der, medens en midlertidig Finanslov gælder, ikke anvendes større Beløb end dem, der vare forudsatte ved tidligere Behandlinger. Det forekommer mig, at det ærede Medlem gjorde sig Tid for at misforstaa dette. Jeg vil ikke sigte ham for, at han gjorde det bevidst, men mig forekommer det, at denne Bestemmelse er overordentlig klar og let at forstaa. Jeg forstaa den saaledes: Naar der paa Finansloven gives en Bevilling til at paabegynde et Foretagende, søjes der gerne til, hvor stor en Del af Bevillingen det er, og dermed er det altsaa forudsat, hvor stor en Del der skal anvendes af den hele Bevilling det næste Aar, hvor stor en Del i det tredje Aar. Det, der sigtes til her, er selvfølgelig, at det kan gaa efter den Plan, man en Gang har anerkendt ved Finanslovens Behandling og ikke andet.

Endvidere havde det ærede Medlem meget imod, at man vilde saa fast, at dette Ting vilde udtale sig for den Praksis, at provisoriske Love ikke maa behandles paa den Maade, som de desværre i længere

Tid ere blevne behandlede paa, idet man hævder, at en saadan Lov i den Rigsdags-samling, der følger nærmest efter dens Udstedelse, skal komme frem i begge Ting paa almindelig Maade, altsaa ikke blot ved privat Initiativ. Det ene Ting har ikke Lov til at beholde den, men skal besejrede den videre. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men ere vi dog ikke enige om, at et Ting har Lov til at indbringe den privat? Men er det ærede Medlem da ikke enig med mig i, at undertiden bliver dette let temmelig værdiløst? I hvert Fald har den Erfaring, vi have gjort i de sidste 9 Aar, eller hvor længe det er, været af den Bestaffenhed, at det forekommer mig, at det vilde være betydelig heldigere, dersom disse Forslag vare blevne ekspederede fra dette Ting med i det andet Ting paa et tidligere Tidspunkt, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det ærede Medlem under tidligere Behandlinger af dette Forslag netop har anset over, at de bleve holdte tilbage her — i alt Fald har jeg hørt den Anse fremsat meget hyppig. Nu kommer dette høje Ting og erklærer sig villig til, hvis der i Fremtiden skulde komme nogen provisorisk Lov, saa at ekspedere den videre. Flertallet i dette Ting erklærer altsaa, at det vil imødekomme de Fordringer, som det ærede Medlem fra 7de Kredts tidligere har stillet til det, det vil tage Hensyn til disse Bemærkninger; men saa er det ærede Medlem i højeste Grad fornærmet over, at man kommer og viser en saadan Imødekommethed. Det ærede Medlem vilde endog saa have, at der skulde søjes til, at naar det andet Ting havde taget sin Beslutning, saa skulde den respekteres. Ja, der kan ganske vist stilles store Fordringer, naar man vil drive det dertil; man kunde jo ogsaa gerne forlangt, at alle mulige Love skulde respekteres. Hidtil har man dog ikke hørt, at man har drevet det dertil, at naar en provisorisk Lov er bleven behandlet i et Ting enten efter Regeringens Forelæggelse eller efter, at den er kommen fra det andet Ting, at det saa ikke vilde blive respekteret. Det ærede Medlem maa aabenbart forudsætte overordentlig vanskelige Forhold i Fremtiden. (Th. Nielsen: Det maa være, naar han kommer i Flertal). Ja, det maa være, naar han kommer i Flertal.

Ja, jeg skal ikke opholde mig ved Neutraliteten; jeg vil derom sige, at det forekommer mig, at skulde der være nogen Misforstaaelse ude eller hjemme om, hvad Meningen er med Danmarks Forsvarsforanstaltninger, er det ingen Skade til, at Rigsdagens to Ting ere enige om at udtale sig klart om den Ting. Meningen er